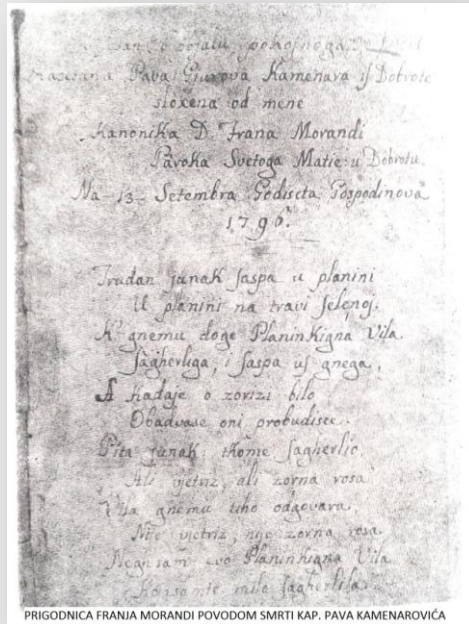
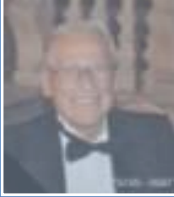


Poezija
baroka
XVII i
XVIII vijek
ANTOLOGIJA

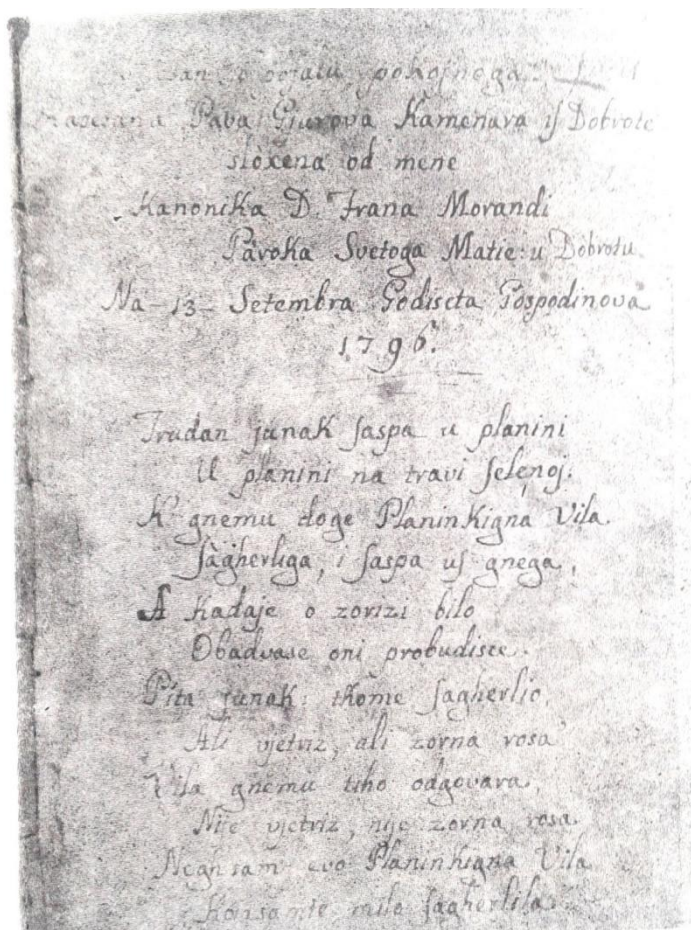
Hrvatsko pjesništvo Boke kotorske - Petar Kink; Franjo Morandi DIGITALNA ANTOLOGIJA



Projekt Digitalna antologija "Hrvatsko pjesništvo Boke kotorske" financiran je iz sredstava Fonda za zaštitu i ostvarivanje manjinskih prava Crne Gore
Autor projekta: Dijana Milošević
Projekt je podržan od Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore

Sadržaj

PETAR KINK.....	3
U DAN PRVE I NOVE MISE.....	3
FRANJO MORANDI	6
PJESAN U POFALU POKOJNOGA KAPETANA PAVA ĐUROVA KAMENARA IZ DOBROTE.....	6
LITERATURA	9



PRIGODNICA FRANJA MORANDI POVODOM SMRTI KAP. PAVA KAMENAROVIĆA



PETAR KINK

(1738. – 1817.)

FRANJO MORANDI

(1748. – 1826.)

U DAN PRVE I NOVE MISE¹

(Prigodnica)

Petra Kinka – kotorskog građanina, srećemo najprije kao prepisivača „Plača Gospina“ 1757. godine. Ali da se i on sam bavio poezijom vidi se po ovoj prigodnici. Međutim, kako izgleda, on nije bio dovoljno samostalan, pa je njegove stihove dotjerao Franjo Morandi. To se vidi iz bilješke ispod teksta pjesme, u kojoj stoji: „Petrus Kinch Civis Cathari – Franciscus Morandi correxit 1800“.

U ovoj prigodnici Kink veliča sveštenečki poziv kojega je, negdje krajem XVIII st. prihvatio njegov prijatelj.

Pjesma ima 16 osmeračkih katrena, tipa AB – AB.

PETAR KINK

U DAN PRVE I NOVE MISE

REČENE OD MNOGO SVIJETLOGA GOSPODINA DUM ANDRIJE NIKOLIĆA²

(kraj XVIII st.)

I

Dan osvanu već žuđeni,
Kad, dum Andro, dano je tebi
Blagovati Kruh blaženi,
Koji side nekad s nebi.

¹ Poezija baroka XVII i XVIII vijek, ANTOLOGIJA, Titograd, 1976, str. 355.

² Poezija baroka XVII i XVIII vijek, ANTOLOGIJA, Titograd, 1976, str. 356. - 357.



II

Mož' se rijeti blažen i ti,
Pokle danas ispuni se
Da ti onoga bi primiti
Kî od Djeve porodi se.

VIII

I da oni kî od nebesa
Sva je slava i sva dika
Kralj neumrli pun uresja
Na glas side redovnika.

IX

O dum Andro naš gizdavi,
Dano je vidjet nama veće
Da se tebi sunce objavi
Koje zapanut u vijek neće.

X

Vavišnjega Boga snaga,
Kuju trepte svi narodi,
Umilja se i podlaga
I na riječi tvoje dohodi.

XII

Koji stvori tebe istoga,
Nebo, zemlju i dubine,
Sin Oca neumrloga,
K tebi side zgor' s visine.

XIII

To su dari pričestiti,
To blaženstva vjekovita
Ti se možeš slavan rijeti
Kad ti pamet to dohita.



XV

Ova pjesan imah želju,
Dum Andrija, da se poje
Tebi u radost i veselju
Na dan prve mise tvoje.



FRANJO MORANDI³

(1748. – 1826.)

Franjo Morandi rođen je 7. VI 1748. godine u Kotoru. Po završetku teoloških studija djeluje kao župnik Sv. Matije u Dobroti i postaje kanonik Sv. Tripuna u Kotoru.

Bavio se istorijom, tako da je poznatom piscu biografija istaknutih Bokelja, Franju Apendimiju pružao podatke.

Stihove je pisao sasvim u duhu narodne poezije. Još je Vulović isticao čistoću njegovog jezika. To sve dolazi do izražaja i u prigodnici prilikom smrti Pava Kamenarovića. Proročanstvo vile o kojem pjeva Morandi je, naravno, dato *post festum*, kada je život Kamenarovića bio ugašen. To je, dakle, bio sam jedan pjesnički oblik iznošenja života pokojnikova.

Morandi je umro 6. VII 1826. godine.

FRANJO MORANDI

PJESAN U POFALU POKOJNOGA KAPETANA PAVA ĐUROVA KAMENARA IZ DOBROTE⁴

*Složena od mene kanonika don Frana Morandi
paroka Svetoga Matije u Dobrotu
na 13 setembra godišta gospodinova 1796.*

Trudan junak zaspao u planini
U planini na travi zelenoj.
K njemu dođe planinkinja vila
Zagrli ga i zaspao uz njega.
A kada je o zorici bilo,
Obadva se oni probudiše.
Pita junak: tko me zagrlio,
Ali vjetric, ali zorna rosa?
Vila njemu tiho odgovara:
Nije vjetric, nije zorna rosa,
Neg' sam, evo, planinkinja vila,

³ Poezija baroka XVII i XVIII vijek, ANTOLOGIJA, Titograd, 1976, str. 359.

⁴ Poezija baroka XVII i XVIII vijek, ANTOLOGIJA, Titograd, 1976, str. 360. - 363.



Koja sam te milo zagrlila.
Ja te mogu častno i pošteno
Zagrliti, još i poljubiti,
A ti mene grliti ne smiješ,
Ni nečisto na mene misliti,
Ere bih se vjetrom satvorila,
Ter bih tebi iz rukah utekla.
Došla sam ti sreću darovati
I što pitaš sve pravo kazati.
Tad joj veli junak zagrljeni:
Planinkinjo vilo, srećo moja,
Koliko je vodah u Sutorman,
U Sutorman pod Lovćen planinom?
Ona njemu tiho odgovara:
Koliko je u godini danah,
Toliko je u Sutorman vodah,
Nad njim, pod njim i okolo njega.
Opet junak vilu upituje:
Kaži meni, planinkinjo vilo,
Koja je gora od gore najljepša,
Al' jelova, ali brštanova?
Odgovara planinka junaku:
Poljepša je gora brštanova,
Ali joj je zaludu ljepota,
Er se fita drvlja i kamenja.
Jošt mi junak vilu upituje:
Mudra vilo, pravo kaži meni
Koja je zvijezda od zvijezde najljepša?
Al' Danica, ali Prihodnica?
Opet vila njemu odgovara:
Poljepša je zvijezda Prihodnica,
Ali joj je zaludu ljepota,
Er se fita sunca i mjeseca.
I četvrtom junak vilu pita:
Jošt mi kaži, mudra vilo moja,
Koje je likce od likca najljepše,
Junačko li, ali devojačko?
Vila njemu tiho odgovara:
Poljepše je likce devojačko,
Ali mu je zaludu ljepota,
Er se fita likca junačkoga.
Junak vili lijepo zafaljuje:



Fala mi ti, draga vilo moja,
Er si meni mudro tomačila
Štogođ sam te junak upitao.
A sada mi sreću udijeli
Kuju si mi skoro obećala.
Vila njemu ljubko odgovara:
S' dobre volje, moj mili junače,
Ja ću tebi sreću darovati
I kreposti tvoje okruniti.
Prvu sreću mudrost u pameti,
Da te neće nitko prevariti;
Drugu sreću snagu u desnici,
Bit ćeš jači više od drugoga;
Treću sreću da se ne oženiš,
Neg' da stečeš blago nebrojeno.
A kad budeš u dobroj starosti,
Lijepo ćeš blago razdijeliti,
Po tvojoj ćeš smrti ostaviti:
Jedan dio Bogu i crkvama,
Drugi duši i ubozijema,
Treći dio rodu i plemenu.
Sve se steče štogod vila reče.
Dobro živje, a bolje umrije
Glasoviti dobroćinac Pavo,
Pokojnoga Đura Kamenara,
Iz Dobrote, mjesta junačkoga.
Dobri starče, pokojna ti duša!



LITERATURA

Poezija baroka
XVII i XVIII vijek
ANTOLOGIJA

BIBLIOTEKA "LUČA"
"Antologija crnogorske književnosti"

Urednici
Branko Banjević
Sreten Perović
Milorad Stojović

Izbor, komentari, predgovori i prevodi
Miloš Milošević
Gracija Brajković

NIP "POBJEDA" - OOUR IZDAVAČKA DJELATNOST
Titograd, 1976.